

ע"פ 763/17 - עטיה סמהדאן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 763/17 - א'

לפני: המערער:
כבוד השופט ס' ג'ובראן
עטיה סמהדאן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 17.1.2017 בתפ"ח 43336-09-15 שניתן על ידי כבוד השופטים: נ' זלצ'ובר - סג"נ, י' רז לוי וש' פרידלנדר

תאריך הישיבה: ב' בשבט התשע"ז (29.1.2017)

בשם המבקש: עו"ד איל הדר; עו"ד שלום פיניאה

בשם המשיבה: עו"ד מיכל בלומנטל

החלטה

1. לפניי בקשה לעיכוב ביצוע עונש של 30 חודשי מאסר שהוטל על המבקש בגזר דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (סגן הנשיאה נ' זלצ'ובר, השופט י' רז לוי והשופט ש' פרידלנדר) בתפ"ח 43336-09-15 מיום 17.1.2017.

הרקע לבקשה

עמוד 1

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום מתוקן לצורך הסדר טיעון, המייחס לו עבירות של יציאה שלא כדין, לפי סעיף 2א לחוק למניעת הסתננות (עבירות שיפוט), התשי"ד-1954; ומגע עם סוכן חוץ, לפי סעיף 114(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. על פי עובדות האישום הראשון, המבקש יצא בהיתר מישראל לסיני ומשם נכנס לרצועת עזה שלא כדין דרך מנהרה כדי להשתתף בלוחמת דודו. המבקש שהה מספר ימים ברצועת עזה ולאחר מכן חזר לישראל. על פי עובדות האישום השני, במועד שאינו ידוע למאשימה, במהלך שהותו של המבקש ברצועת עזה, נפגש גיסו, כמאל אבו-מהדאנה (להלן: כמאל), עם פעילי ארגונים ברצועת עזה שהציעו לו לצלם בסיסים צבאיים על גבול רצועת עזה ולהעביר להם את הצילומים, בתמורה ל-80,000 ש"ח. כמאל נעתר להצעה, פנה למבקש והציע לו להצטרף לפעולה. עוד מצוין כי המבקש לא ביצע את הצילומים בסופו של דבר. על פי עובדות האישום השלישי, במועד שאינו ידוע למאשימה בשנת 2011 נפגש כמאל עם שני פעילי גא"פ (המוכרז כהתאחדות בלתי מותרת) (להלן: הפעילים), שהציעו לו לחטוף חייל ישראלי מטרמפיאדה בשטחי ישראל ולהביאו אליהם כשהוא אינו בחיים, בתמורה ל-100,000 ש"ח. כמאל נעתר לבקשה וקשר קשר עם הפעילים לביצוע הפעולה; לשם קידום קשר זה פנה כמאל למבקש והציע לו להצטרף לקשר ולסייע לו, על ידי כך שיאתר חייל ישראלי העומד בטרמפיאדה ויחטוף אותו. המבקש השיב שיבחן את הדבר, ובסופו של דבר התכנית לא יצאה אל הפועל.

3. המבקש הורשע על יסוד הודאתו בכתב האישום המתוקן. בית המשפט המחוזי גזר על המבקש 30 חודשי מאסר לריצוי בפועל; 18 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור עבירה בה הורשע בתיק זה או עבירה נגד בטחון המדינה שהיא פשע, למשך 3 שנים; וקנס בסך 20,000 ש"ח.

הבקשה לעיכוב הביצוע

4. המבקש הגיש הודעת ערעור על חומרת העונש שנגזר עליו, ובד בבד עמה הגיש את הבקשה שלפניי, לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל עד למתן פסק דין בערעור. בבקשתו, המבקש גורס כי סיכויי הערעור טובים, נוכח שגיאה יסודית שנפלה, לשיטתו, בגזר דינו של בית המשפט המחוזי. המבקש מטעים, כי בית המשפט שגה בקביעתו כי המבקש היה נכון לשתף פעולה עם ארגוני טרור, וכי למעשה הוא לא יצר התעניינות בשיתוף פעולה שכזה. המבקש סבור, כי נוכח שגיאה זו הטיל עליו בית המשפט המחוזי את עונש המאסר כאמור לעיל, וכי יש בתיקונה כדי למנוע את עונש המאסר בפועל – ועל כן סיכויי הערעור טובים לדידו. המבקש מוסיף וטוען כי עמד בתנאי חלופת המעצר שהוטלה עליו, כי חלופה הזמן ממועד ביצוע העבירה הוא משמעותי, כי זהו מעצרו הראשון בעבירות ביטחוניות, כי העבירות בהן הורשע נוגעות לתקופה בה היה בן 18 שנים, וכי עבר תהליך שיקומי משמעותי מאז.

5. מנגד, טענה המשיבה בדיון לפניי כי יש לדחות את הבקשה. המשיבה מדגישה כי המבקש הודה בעבירה של מגע ביועין עם סוכן זר, עבירה הכוללת מגוון התנהלויות. המשיבה גורסת כי טענתו של המבקש בעניין נכונותו לשתף פעולה עם ארגוני הטרור חותרת תחת הסדר הטיעון. יתרה מזאת, המשיבה טוענת כי נוכח חומרת העבירה ועונש המאסר הממושך שנגזר על המבקש, סביר בעיניה כי אף אם יתקבל ערעורו לא יבוטל עונש המאסר כליל.

דיון והכרעה

6. לאחר שעינתי בבקשה שלפניי ובפסק דינו של בית המשפט המחוזי, ולאחר ששמעתי את טענות הצדדים בדיון בפניי, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

7. הלכה היא כי נאשם שהורשע בדין, יחל לרצות את עונשו מיד עם מתן גזר הדין, כאשר עיכוב ביצוע העונש הוא הריג לכלל זה. עיכוב ביצוע כאמור, יינתן רק במקרים בהם הוכיח בעל הדין כי מתקיימות נסיבות מיוחדות, הגוברות על האינטרס הציבורי באכיפה מיידית של העונש. בעת החלטה על עיכוב ביצוע, בית המשפט יבחן, בין היתר, את חומרת העבירות ונסיבות ביצוען; את אורך תקופת המאסר; את טיב הערעור וסיכויי קבלתו; ואת עברו הפלילי ונסיבותיו האישיות של המבקש (ע"פ 751/17 חרחס נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (24.1.2017); ע"פ 8625/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (9.11.2016); ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241, 276-282 (2000)).

8. כאמור, על המבקש נגזרו 30 חודשי מאסר בפועל בגין עבירות ביטחוניות ובהן עבירת מגע עם סוכן זר. המשנה נשיאה א' רובינשטיין עמד על מהותה של עבירה זו בע"פ 6833/14 נפאע נ' מדינת ישראל, פסקאות סח-סו (31.8.2015), ובהמשך גם קבע לעניין חומרתו:

"בביצוע העבירות מושא האישומים פגע המערער פגיעה קשה בערך המוגן של בטחון המדינה, כזו המצדיקה לנהוג בו בחומרה. היציאה למדינת אויב, תוך סיוע לאחרים לצאת אליה, פוגעת פגיעה קשה בערך המוגן של בטחון המדינה. כפי שנאמר זה מכבר 'אכן, מדינה אינה חפצה שאזרחיה יצאו למדינות אויב, הדבר כרוך - בין היתר - בחשש לפגיעה באזרח, כמו גם בחשש כי יאלץ למסור מידע או שיגויס לפעילות עוינת לישראל' (בג"ץ 22934/07 שורת הדין **Israel Law Center** נ' יו"ר הכנסת (2007), פסקה 14 לפסק דינו של השופט פוגלמן)" (שם, פסקה פב; וראו: ע"פ 6356/16 כנג'ו נ' מדינת ישראל, פסקאות 9-10 (11.12.2016)).

אכן, העבירות בהן הורשע המבקש חמורות הן, וכפי שציין בית המשפט המחוזי, טומנות בחובן פוטנציאל פגיעה משמעותי בביטחון המדינה. יתרה מזאת, המבקש הודה במיוחס לו בכתב האישום, לרבות האמור באישום השלישי בדבר בחינת האפשרות לסייע לחטיפת ורצח חייל צה"ל. אשר על כן, ומבלי לקבוע מסמרות בעניין סיכויי הערעור, סבורני כי הן סיכויי הערעור והן חומרת העבירות מצביעים על דחיית הבקשה. נוסף על כך, תקופת המאסר שנגזרה על המבקש היא ארוכה ומשמעותית, ואינה מצדיקה את קבלת הערעור (ע"פ 8625/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9-10 (9.11.2016); ע"פ 4503/16 אבו שנדי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (9.6.2016); ע"פ 4502/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (9.6.2016)).

9. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ב' בשבט התשע"ז (29.1.2017).

שׁוֹפֵט